

nr. 39
anul I
18 octombrie
12 pagini
5 lei

POP ROCK

★Flash News

& Sport

★P.S. la turneul Phoenix

ANTHAX

★Programele posturilor de radio independente

★Mircea Albulescu la P.R. & S.

★10 melodii pentru "vineri noaptea în direct"

★Intermediem prietenii

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● **MULTUMIM** pentru cadoul de simpatie noaptea! **ELVIS** tre-bu-a să fie pe micile ecrane mai de mult! O repriză cu **Janis Joplin** și alți cu **John Lennon** ar face din redactorul inspirat, un erou național. ● În emisiunea de după masă am reținut, pe lângă farmecul deosebit al domnului Ambasador (în contrast cu agasantele întrebări, fără sens), și bizara prezentă a unei melodii de muzică ușoară cu **Stevie Wonder** (în plin program spaniol). ● Dacă n-ar fi emisiunea **Andei** Călugăreanu dimineața, până la finalul zilei n-am realiza că este totuși sim-bă-tă! ● Pagina reușită dedica-tă grupului **Phoenix** în „Tine-rama” din 11-17 octombrie. **Laura Ganea**, „n-a scăpat” nici un moment al turneului. „Phoe-nix reprezintă un simbol al rezistenței anticomuniste...” mi se pare o afirmație care ne-dreptățește toate trupele rock rămase în țară care prin muzica lor au menținut spiritul, la naș-terea cărui a contribuit fires-te și **Phoenix**. De altfel se află în curs de desfășurare o, spe-răm, interesantă anchetă pe te-ma „Politica și rock” prin care vom afla opiniile mai multor ge-nerații legate de tema amintită. ● **Einsturzende Neubauten** au semnat un contract în valoare de 1 milion de mărci cu **Rough Trade**, casă de discuri care va produce 3 L.P.-uri pentru grupul german. ● Pentru a spăla ru-sinea de după scandalul **Milli Vanilli**, casa **Arista** a decis ca următorul disc lansat (indife-rent cu cine) să fie achiziționat de cumpărătorii cu un preț re-dus! Alții cind greșesc majo-rează prețurile! ● La 15 mai 1977 **Gary Brooker** părăsea tru-pa **Procol Harum**, la 10 ani de la lansarea hit-ului „A Whiter Sha-de Of Pale”. Între timp, a avut o serie de tentative solis-tice, fără prea mare efect. Acum încearcă să reia tra-diția cu albumul „The Prodi-gal Stranger”, foarte ase-mănător cu aparițiile din 1977. Așa susține și **Keith Reid**, au-torul piesei celebre, care acum a revenit alături de **Gary**, de **Robin Trower** și **Matthew Fl-sher** (fostii la **Procol Harum**). Un nou „come-back”? ● Încă un caz **Jeffreys Garland** care a cu-les roadele unicului său hit, „Matador” timp de 10 ani re-ține cu un nou L.P. ajutat de **Sly & Robbie**, **Vernon Reid** (**Li-ving Colour**) și de **Steve Jordan** (producătorul lui **Keith Richard**). La aproape 50 de ani compo-zitorul new-yorkez are planuri mari. După disc, o carte, un mu-sic-hall fac parte dintr-un pro-iect pe tema rasismului în S.U.A. „Fîind de origine portorică sînt alb, dar și negru — deci nu aparțin nici măcar unei mino-rități” — declară **Jeffreys**, bun cunosător al vieții „celor cu probleme”. ● **MC Hammer**, **Scorpions**, **George Michael**, **Dia-na Ross** și **Bell Biv DeVoe** și-au mobilizat imaginația creatoare și au conceput împreună de-sign-ul unor pahare din plastic cu destinație umanitară: **ROCK ART CUPS FOR CHARITY**. Mi-lionul de dolari ce va reveni din vinzarea celor 20 de milioane de astfel de produse va fi donat unor organizații de sănătate. ● **Nick Kershaw** este producătorul noului single **Mama's Boys** (fața A — **Don't Look Back In Anger**; fața B — **Laugh About It**), iar **Millie de la Kreator** prestează aceleași servicii pen-tru trupa **Protector**. ● Fratele mai mic al lui **Axl Rose**, **Stuart Bailey** a pătruns în lumea mu-sicală cu trupa sa **Mr. Whisky**. Concertele susținute au fost tot atîtea eșecuri, dar un contract tot a prins pentru un disc. Ne-potism american! ● **Izzy Stradlin**, chitarist la **Guns N'Roses** a părăsit trupa în plin

Madonna — din nou în atenția admiratorilor

Săptămîna aceasta libră-riile americane sînt asaltate de fani, care doresc să cum-pere două cărți noi care po-vestesc ciudatele aventuri ale cîntăreței pop **Madonna**.

„Toată lumea cere „cartea aia cu **Madonna**”, dar nimeni nu știe pe care din cele două o vrea”, spune **Stephen Sch-ragis**, proprietarul editurii „**Carol Books**”, care a publi-cat „**Madonna Revealed**”, una din cele două biografii neau-torizate ale celei mai bogate femei din lumea muzicii pop. El a adăugat că a auzit că editura-gigant „**Simon & Schuster**” va lansa lumea vi-toare „**Madonna Unauthori-zed**”, așa că a trimis în librării, joia aceasta, 40.000 de exem-plare din cartea sa. Prevăzător, „**Simon & Schuster**” tri-miseseră în aceeași zi 100.000 de exemplare spre vinzare. O a treia biografie neautorizată, „**Madonna: The Book**”, de **Norman King** e așteptată să apară în decembrie.

Scrișă de **Douglas Thomp-son**, „**Madonna Revealed**”, pretinde că, la începutul ca-rierii, **Madonna** mîncă resturi găsite în containere de gunoi, iar în 1987 a fost bătută și violată de soțul ei, **Sean Penn**. Conform cărții acesta a spart ușa cîntăreței, a legat-o și, timp de cîteva ore, a băut vodcă, a bătut-o și a violat-o. **Madonna** ar fi vrut să-l bage la pușcărie, dar nu a depus nici o plîngere împotriva lui. Un an mai tîrziu au divorțat.

Madonna a avut legături cu actrița **Sandra Bernhard** și a realizat un controversat video-clip pentru piesa sa „**Justify My Love**”, care prezintă imi-gini cu perversiuni sexuale.

În „**Madonna Unauthori-zed**”, scrișă de **Christopher Ander-son**, se spune că **Madonna**

obișnuiește să se plimbe cu limuzina ei prin zonele sărace ale **Manhattan**-ului și să aga-țe tineri sud-americani.

„Poți să mergi pe strada D și să găsești zeci de băieți care-ți vor spune că au fost agățați de **Madonna**... și nu mint”, ar fi spus **Erica Belli**, o prietenă a acesteia. „Dacă îi place băiatul, își smulge hai-nele și face cu el tot ce do-rește în timp ce mașina ne plimbă prin **New York**... Cîte-odată ne plimbam cu doi sau trei băieți deodată”.

Mark Kamins, un prieten al cîntăreței ar fi spus că aceasta are „o creșcătorie de studenți portoricani”, în apartamentul ei. Un martor ocular pretinde că **Madonna** frecventează „**Club Nine**”, un sex-club care pune la dispoziția bărbaților camere înzestrate cu „tot ce e

nevoie”. Acesta spune că ea a venit într-o zi cu trei tineri latino-americani, i-a măsurat din ochi pe fiecare, a pus o leșă în jurul gîtului unuia din-tre ei și i-a condus spre dor-mitor.

Un reprezentant al firmei „**Simon & Schuster**” a declarat vineri, că editura nu se teme de cartea lui **Schragis**. „Întot-deauna am considerat că avem cea mai bună carte despre **Madonna**. Nu credem că cea-laltă variantă se poate compa-ra cu ea. Numai dacă vezi coperta și îți dai seama de asta. Nu scrie nimic pe ea. E doar figura **Madonnei**, ștan-țată. Poți de-a dreptul s-o atingi”.

SORIN BOGDAN
Washington D.C.

ŞLAGĂR TOP ROCK '91

CLASAMENTUL LUNII AUGUST — locurile I:

- A. POP
— Dar eu te mai iubesc — **Radu Dolgan**
B. ROCK
— Zilele ce trec prin mine — **Dida Drăgan**

PROPUNERI PENTRU CLASAMENTELE LUNII SEPTEMBRIE

- A. POP
— Am nevoie de iubire — **Emilia Cazacu** (idem) — **Emilia Cazacu**
— Science fiction — **Mihai Elekes** — **Gina Teodorescu** — **Georgeta Cernat**
— Eu și marea — **Robert Moroșanu** — (**Gina Teodorescu**) — **Daniel Iordăchioaie**
— Cu capu-n nori — **Cristiana Gebescu** (**Gina Teodorescu**) — **Daniel Iordăchioaie**
— Cheia lumii — **Eugen Bercea** (**Corina Brăncuș**) — **Adina Merlici**
— Pădurea — **Marian Nistor** (**Dumitru Matecovski**) — **Gabriel Dorobanțu**
— Stau de vorbă cu o stea — **Marian Nistor** — **Mariana Badiu**
— Nopti de argint — **Ștefan Boldijar** — **Ștefan Boldijar**
— Numai noi — **Top „M”**
— Ultima modă — **Cătălin Tircolea** (**Gina Teodorescu**) — **Sanda Ladoși** + **Aurelian Teșan**
— Un tren de seară — **Ștefan Hrușcă** (**George Țărnea**) — **Elena Cîrstea**.

- B. ROCK
— Soare — **Secret**
— Aș vrea să plec — **Labirint**
— Trenul cit viața de lung — **Hardton**
— Revino — **Fas Infinit**
— Vino acum — **Ștefan Boldijar**
— Spre oare iad — **Celelalte Cuvinte**
— Cina dragonului — **Celelalte Cuvinte**

Următoarea ediție — 3 noiembrie '91 pe programul **România Actualități**.

TITUS ANDREI

PROPUNERI TOP

Toate melodiile apărute pe disc în ultima vreme precum și cele prezentate de **Titus Andrei** (și publicate de noi) în cadrul emisiunii „**Şlagăr Top Rock '91**” devin implicit propuneri pentru clasamentele noastre. Mai adăugați și cîntecele care v-au plăcut (dintre noulle creații) la **Mamaia** și la dife-ritele ediții ale emisiunii „O melodie dintr-o sîntă”.

Așteptăm sugestiile voastre pentru secția străină, iar noi vom publica săptămîna viitoare lista melodiilor existente în fonoteca noastră și apte pentru **TOP '90**.

L. Z.

Program muzical

RADIO NOVA 92.7 MHz

LUNI

- 6-8 Matinal
8-9 Ora Barocă (R.)
9-10 Tactile (R.)
18-19 Hip Hop Radio Show (R.)
19-20 Top la cerere
20-21 Discul săptămîinii
22-23,30 Indrăznește și cu-noaște
0-1 Scormonind prin discu-rile ultimului hippy (R.) — P. I
2-2,30 Roza vînturilor (R.)
3-4 Proba de orchestră

MARȚI

- 6-8 Matinal
8-9 Pop Music (R.)
9-10 Top la cerere
14-25 Muzică franceză
18,15-18,30 Muzică de re-laxare
19-20 Topul de fier
20-21 Metale grele și foar-te grele
21-22 Ratonii
23-24 Proba de orchestră
2-3 Tactile (R.)
3-4 Actualitatea româneas-că (R.)

MIERCURI

- 6-8 Matinal
8-9 Scormonind prin discu-rile ultimului hippy (R.) — P. II
9-10 Topul de fier (R.)
18-19 Ora barocă
19-20 Topul Afro-Caraibe
20-22 Brainwash
22-23,30 Roza vînturilor
0-0,30 Arta de a trăi (R.)
2-3 Discul săptămîinii (R.)
3-4 Jazz

JOI

- 6-8 Matinal
8-9 Hard & Heavy (R.)
9-10 Topul Afro-Caraibe
18,15-18,30 Muzică de re-laxare
19-20 Topul cu adevărat liber
20-22 Nova News
22,30-24 Jazz Club
0-1 Ora barocă (R.)
2-2,30 Indrăznește și vei cunoaște (R.)
3-4 Pionier (R.)

VINERI

- 6-8 Matinal
8-9 Brainwash (R.) — P. I
9-10 Topul liber (R.)
18-20 Metale grele și foar-te grele (R.)
19-20 Pop Music
20-20,30 Bucuria cuvîntului
21-22 Night Slow
22-23,30 Arta de a trăi
1-2 Muzică Afro
2,30-4 Jazz club

SIMBATA

- 6-8 Matinal
8-10 Roza vînturilor (R.)
12-13 Brainwash (R.) — P. II
14-15 Muzică Afro
15-16 Ratonii (R.)
17-18 Hard & Heavy
18,15-18,30 Muzică de re-laxare
19-20 Jazz
20-22 Scormonind prin discurile ultimului hippy
22-23 Hip Hop Radio Show — muzică rap
2-3 Night slow (R.)

DUMINICA

- 8-10 Matinal
10-11 Muzică Afro
11-12 Metale grele și foar-te grele (R.)
12-14 Nova News
17-18 Discul săptămîinii (R.)
19-20 Tactile
20-21 Actualitatea romă-nească
22-23 Pionier

Săptămînal editat
de Editura
„Presă Națională”

Tiparul Regia Imprimeriilor
Naționale — Imprimeria
„Corect” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

PHOENIX

Post scriptum (I)

Colega noastră ANCA LUPES a făcut parte din echipa de organizatori ai firmei DAKINO alături de alți tineri. Un turneu greu, cu plusuri și cu minusuri, cu multe concluzii de tras pentru toți cei implicați. Impresiile

culese „de aproape” vor întregi, desigur imaginea despr. PHOENIX, despre impactul asupra grupului al unui prim turneu după 14 ani.

ÎNTE FICTIUNE SI REALITATE

Tot ceea ce se știe în România despre Phoenix se află la granița dintre legendă și realitate. Realul și imaginarul se întrepătrund deci într-o proporție greu de stabilit. Și pentru că o poveste este întotdeauna mai frumoasă și mai gustată decât o relatare seacă a unor fapte, m-am gândit că un dialog imaginar cu membrii formației s-ar încadra foarte bine în acest context. Pentru a mă afla la rîndul meu la granița mai sus amintită, mă voi baza în acest interviu pe păreri și sentimentele lor reale, așa cum le-am auzit sau le-am simțit pe parcursul celor 10 zile petrecute împreună.

Prima întrebare reporter-Phoenix a avut loc la Cluj, cu două zile înainte de concert. Perspectivile erau bune, tinerii clujeni erau nerăbdători, dar poate tocmai din cauza emoțiilor puternice care-i stăpîneau uitau să treacă și pe la casele de bilete.

Prima întrebare l-am adresat lui Jozsi Kappl:

— Cum ți se pare România acum?

— Arată mai rău decât acum 14 ani. Nu-mi vine să cred că într-o perioadă atât de scurtă s-a putut distruge atât de mult.

— Tăndărică, tu ce crezi?

— Eu sint atât de emoționat de cîte ori vin în țară! Merind cu autocarul spre Cluj m-am uitat tot timpul pe geam la peisajul care se derula afară. Este fantastic, fiecare centimetru pătrat din țara asta este artă pură. Voi nici nu vă dați seama, dar aici și copacii cresc altfel, mai frumoși. Trecind pe la sate am încercat să-mi imaginez viața oamenilor care trăiau dincolo de ferestrele care-mi alergau prin fața ochilor. Este foarte ciudat să mă simt mai acasă aici decât în locul unde am intrat-adevăr o casă și o familie.

Ovidiu Lipan, bateristul „nebun” al Phoenix-ilor face brusc, în ridic mirată ochii spre ai lui din care sîroiau lacrimi. Mă îndepărtiez încet. Subiectul este foarte delicat și răscolitor, într-adevăr, așa că-l abandonez.

— Cum a fost la Iași și la București? Il abordez de data asta pe Nicu Covaci.

— La Iași bine, la București mai bine. Sint însă nemulțumit de procentul mare de neplătitori. Aici care este situația la vinzări?

— Acum nu pot să-ți spun nimic. Dar sper să fie bună.

După concertul din 22 septembrie a trebuit să recunosc că nu mă pricepeam de loc la prezentații. Clujul a ieșit pe locul 3 la vinzări (penultimul). Inșă din punct de vedere artistic și al reacției publicului a fost unul

dintre cele mai bune, după părerea mea, chiar cel mai bun. La cîteva ore după terminarea concertului l-am întrebat pe Tăndărică:

— Ei, cum te-ai simțit?

— Minunat. După ultimul bis le-am aruncat copiii din fața scenei bețele și vesta de blugi cu decorația aceea, ai văzut-o, la care țineam foarte mult. Dar nu m-am putut săpini. Nu pot decât să-l doresc celui care a prins-o s-o poarte sănătos.

— Nicu, tu ce zici?

— N-am crezut că pusii ăștia, din care majoritatea abia se născuseră cînd am plecat noi ar putea ști așa de bine toate textele cîntecelor noastre. Nici nu știu ce mult înseamnă acest lucru pentru mine, pentru toți! Inseamnă că arta noastră e vie, trăiește. Nu știu ce si-ar putea dori mai mult un artist!

— Cînd ți-ai numit formația Phoenix, ți-ai fi putut închipui în ce măsură va semăna destulul vostru cu legenda acestel pasări?

— Nu, nici nu aș fi avut cum. Dar este într-adevăr fantastic, cele două legende aproape că s-au identificat.

— Mircea Baniciu, cum te simți alături de Phoenix?

— Exact ca pe vremuri!

— La fel de tîrziu sau la fel de... suplu?

— Uite stil ce? Nu începe și tu acum! Imi ajung ceilalți!

— Bine, atunci am să te mai întreb ceva. Deși tu ai rămas și ai continuat să compui și să cînti (după părerea mea foarte bine, eu una am toate discurile tale) aproape în fiecare spectacol înserai și cîte o melodie sau două din repertoriul Phoenix. Cum reacționa sala?

— Intotdeauna foarte bine. Și mie-mi creștea inima, uite-atîti (gest larg cu brațele).

Cu coada ochiului îl zăresc pe Mami Neumann care se apropie și-mi îndreaptă atenția asupra lui.

— Ce faci măi? Il întreb (în românește).

— Bine măi! Imi răspunde

Încercați să-i identificați

Phoenix văzut de constănțeni

Ultimul concert al turneului formației Phoenix n-a mai avut loc. Autoritățile municipiului Constanța au decis că nu e bine să se strîngă prea multă lume într-un loc. Și totuși, membrii formației Phoenix nu și-au dezamăgit suporterii. Au hotărît să cînte la Mamaia, dacă la Constanța nu a fost posibil. Astfel, sîmbătă, în noaptea, cei aproape 500 de constănțeni dorinți să (re)vadă formația în jurul căreia s-a creat o adevărată legendă au „asediat” piscina hotelului Savoy-Expres. Se pare că „beach-party”-ul organizat a fost mai reușit decât un „posibil” concert. Am profitat de acest prilej, pentru a culege cîteva impresii „la cald”. Întrebările acestui rapid sondaj de opinie au fost: 1. Cum ați primit vestea anulării concertului? 2) Prin ceea ce ați văzut și auzit în această seară, rămîneți la părerea că Phoenix este o... legendă? 3) Ce părere aveți despre inițiativa de a se cînta, totuși, pe plajă?

GEORGE FLORIN — 21 de ani — proaspăt lăsat la vatră: 1. Vestea anulării concertului n-a putut decât să mă

mihnească. Așteptam de mult să-l revăd. 2. Nu știu dacă se mai bucură de același succes ca altădată, dar pentru mine rămîne o formație extraordinară, poate cea mai bună pe care am avut-o. 3. Ideea acestui beach-party este extraordinară. Sint sigur că într-o sală n-ar fi ieșit atât de frumos.

NICOLAE POPESCU — 33 de ani — inginer mecanic: 1. Nu

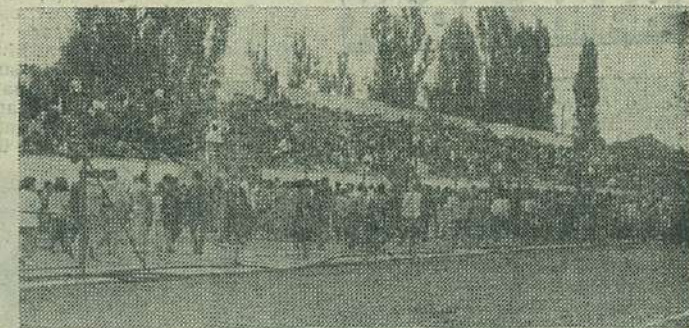
numai că m-a intristat vestea suspendării concertului, dar sint și neamurit de motivul că a determinat organizatorii să ia o asemenea hotărîre. 2. Pentru noi, pentru generația celor de 35 de ani, Phoenix rămîne un mit, rămîne o legendă. Este formația tinereții noastre. Chiar și prin acest mini-concert au demonstrat că sint buni, că au priză la public. 3. Că s-au hotărî-

MAMAIA

CLUJ

TIMIȘOARA

BUCUREȘTI

dion C.F.R. Tot aici s-a cîntat în exclusivitate o piesă compusă în mod special pentru acest oraș, culbul păsării Phoenix, intrat în legendă odată cu ea, locul de unde a izbucnit focul din care pasărea-legendă a re-născut.

În clipa în care primele acorduri ale acestui cîntec s-au revărsat cu toată forța celor 40.000 de wați, publicul timișorean a ingenunchiat. Și nu știu de ce mi-a rămas foarte bine întipărită în minte imaginea cîtorva tehnicieni ruși, impresionati pînă la lacrimi, neîntelegînd practic ce se întîmplă, dar simțind fluxul de sentimente care se stabilise între public și formație.

În timpul concertului „Tetea” Baniciu mi-a spus: „N-am aș-

teptat în viața mea să se termine un concert așa cum aștept să se termine ăsta!”, Am înghețat! Eram sigură că n-am auzit bine. De abia după aceea am înțeles ce se întîmplase. „Tetea” cîntase cu peste 39 de grade temperatură. Dar publicul din Timișoara meritase din plin!

După Timișoara a urmat episodul Constanța pe care probabil îl cunoașteți din relatarea mea anterioară acestuia.

N-ar mai fi foarte multe de spus decât poate că în ziua plecării sale din București, Nicu Covaci l-a dat un interviu colegilor mele (de organizare și de breaslă reportericească) Diana Nistor. În finalul acestui interviu el a ținut să aducă mulțumiri echipei de organizatori pe care, după cum a mărturisit, o apreciază foarte mult. Așa că, în finalul acestui articol, mă voi transforma în purtătorul de cuvînt al domnului Nicolae Covaci și le voi mulțumi Carminei și lui Gabi care au fost pe baricade în București, lui Harry, Traian, Nicu, Ionel, Fane, Diana și Lilianei care s-au străduit și au reușit să-i țină pe oaspeții noștri departe de orice probleme s-ar fi ivit pe parcursul turneului și să le mențină buna dispoziție. Și nu în ultimul rînd „boss”-ului nostru, Dan Chisu care cu acest turneu a deschis un drum pe care noi toți îl dorim cit mai lung.

ANCA LUPES

rit, totuși să cînte o idee grozavă. E un gest frumos pentru cei care i-au iubit și îi mai iubesc. Mă dezamăgește, chiar mă șochează faptul că sint prea puțini spectatori.

LUCIAN — 23 de ani — mecanic auto: 1. Fără cuvinte. 2. Oarecum. Ceea ce s-a cîntat în seara aceasta n-a fost tot. Au fost melodii frumoase și vechi dar știu că în celelalte localități, unde au mai susținut concerte au interpretat mai multe piese. Aici n-au băgat tot! 3. Ideea e nemaipomenită, extraordinară de trîsnită, în sensul bun al cuvîntului. Mă așteptam însă, la mai multă lume, la mai mult popor tîrziu.

EGOR VALENTIN — 23 de ani, student: 1. Am fost total dezamăgit. Nu-nțelegeam de ce tocmai la Constanța să nu mai cînte. 2. Categorie! Phoenix rămîne o legendă. 3. Să cînti pe plajă? Ceva neprevăzut, dar foarte frumos. E ceva de neuitat. O noapte minunată.

EDI ȘARCHINIAN — 32 de ani, inginer: 1. Cum am primit vestea anulării concertului? Normal, firesc. Dacă n-ar fi cîntat acum, ar fi cîntat altă dată. Uite că totuși au cîntat și acum. 2. Da, Rămin în continuare ceea ce au fost. 3. E un happening excelent. Poate că-i mai bine așa. N-a fost în Sala

Sporturilor, a fost pe plajă, „on the beach”.

CRISTINA — 18 ani: 1. Cu durere în suflet. Nu mă așteptam la așa ceva. Păcat că tocmai la Constanța s-a întîmplat așa. Aici trebuia să se încheie turneul și ca la orice sfîrșit trebuia să fie cel mai frumos. 2. Desigur. Rămîn o legendă sau mai bine zis legenda Phoenix dăinuie. 3. A fost un gest măreț din partea membrilor formației. Dacă n-ar fi luat această hotărîre ne-ar fi înșelat așteptările. Am fi fost foarte dezamăgiți. Mi-am dorit mult de tot să-i văd într-un concert, să-i aud cîntînd live, nu numai pe disc. Regret că nu au fost mai mulți spectatori. Oricum nu putem decât să le mulțumim pentru această minunată noapte.

Si pentru a împăca pe toată lumea, la sfîrșitul acestui beach-party, Nicu Covaci a promis că turneul din primăvara '92 va începe cu un concert la Constanța. Cu această promisiune și cu speranța că în primăvară nu va mai interveni nimic care să schimbe această hotărîre, spectatorii au început să se risipească în noapte, străbătînd la pas, întunecata (în acest sezon) stațiune Mamaia.

CRISTIAN TUDORAN
Fotografie de BOGDAN CALIN

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

MEGADETH. Grup condus de fostul chitarist de la Metallica, Dave Mustaine și afectat o vreme de problemele personale pe

care liderul le-a avut. Acum a intrat într-o perioadă de echilibru ceea ce se simte în activitatea trupei. În 1983 s-a lansat albumul „Killing Is My Business... And Business Is Good”, bine primit de specialiști. Anul constituirii este iar diferit, în sursele folosite. 1983 la americani 1984 la australieni. Localitatea coincide — Los Angeles. Alături de Mustaine (chitară, vocal) se află Marty Friedman (chitară), David Ellefson (bas), Nick Menza (tobe). După ce au semnat un contract cu o firmă majoră, au scos albumul „Peace Sells... But Who's Buying?”. A urmat apoi, după obișnuitele schimbări în componență, „So Far, So Good... So What?” care s-a vândut bine în întreaga lume. Abia în 1990 a declarat Mustaine că este sigur 100 la sută pe forța și valoarea trupei sale. „Rust In Peace” editat de Capitol în 1990 confirmă afirmația de mai sus. Scăpat, se pare de-

finitiv, de droguri, Dave a intrat pe marile trasee concertistice ale lumii.

MOTORHEAD. Despre Ian „Lemmy” Kilmister am mai scris în paginile P.R. & S. Ca și Alice Cooper este fiul unui preot, iar în anii '60 a cântat la chitară în grupuri de tot felul, de la rock la psihedelic, a fost o vreme „roadie” (cărător de scule, însoțitor) al lui Jimi Hendrix. A fost basistul trupei Hawkwind în 1971. Numele de Motorhead înseamnă în slangul american „nebu după vitează” și este titlul unei melodii compuse de Lemmy pe vremea când cânta la Hawkwind. Revenit în Anglia în iulie 1975 a creat grupul care a așteptat 2 ani pentru a se lansa. „Overkill”, „Bomber”, „Ace Of Spades”, „No Sleep Til Hammer Smith”, „Iron Fist”, „Another Perfect Day”, „Orgasmatron” și recent „1916” (apărut la WTG/CBS în 1991) au demonstrat că albumele au păstrat stilul cu toate modificările survenite în echipă. Precursor al speed-ului, Lemmy revine în S.U.A. pentru a se împropăta. Plecările și revenirile bateristului „Philthy Animal” Taylor, apoi plecarea

lui „Fast” Eddie Clarke, un chitarist de excepție n-au produs schimbări de stil. Acum la chitari se află Wizzo și Wurzel.

MORBID ANGEL. Componență: David Vincent (chitară, bas vocal), Trey Azagthoth (chitară), Richard Brunello (chitară) și Pete Sandoval (tobe).

Album: „Altars Of Madness”. MC 5. Una dintre cele mai influente formații americane de la sfârșitul anilor '60. Motor City Five, referire la localitatea de unde vin. Detroit, capitala industriei de automobile americane. Au cântat heavy metal hard rock și punk înainte ca aceste stiluri să apară în lume. (În orice caz nu erau definite). Au debutat în 1968 cu „Kick Out The Jams”, disc interzis de cenzură din cauza unor cuvinte. Promotorul, John Sinclair, a fost închis pentru trafic de droguri, iar MC5 și-au schimbat stilul pe albumul „Back In The USA” (1970) și apoi în 1971 pe „High Time”. Texte liniștite, fără politică i-au făcut pe fanii să se dezumfle iar grupul s-a desființat un an mai târziu.

ANDREI EUGEN

LEMMY (MOTORHEAD)

MORBID ANGEL

MEGADETH

„ROCKUL ESTE OXIGENUL CARE-MI PRIEȘTE”

Formația **OCTAVE** creată în 1985 de către Octavian Teodorescu este mai puțin cunoscută publicului.

Rep.: Octavian Teodorescu, de unde vine numele de Octave?

O.T.: Inițial ne-am numit Vis. Trupa era alcătuită din Aurel Stanciu — chitară bass și voce, Nicușor Anghel — chitară ritmică și voce, Nelu Iamandi — tobe și voce și, desigur, eu — chitară solo și voce. Primul concert l-am susținut în 1986 și ca stil abordam ceea ce se numește soft-rock. În ianuarie '89 mai rămăsesem doar eu și Aurel Stanciu. Trebuia să înregistrăm în radio. Unei persoane nu i-a plăcut numele trupei. Chiar ne-a întrebat unde și la ce visăm. Am hotărât atunci, pentru a putea înregistra, să schimbăm numele. Octave vine în primul rând de la numele meu. Apoi, octava este intervalul muzical perfect armonie, care la nivel psihic, creează senzația de echilibru. Este intervalul nostru preferat. Este treapta cea mai de sus dintr-o gamă. Deci, noi la asta visăm. Să atingem perfecțiunea. Să ajungem pe treapta cea mai de sus... în muzică.

Rep.: Care este componența actuală a grupului?

O.T.: Mergem tot pe formula de doi. Sintem aceiași din '89. Sound-ul nostru actual reprezintă o îmbinare între rock electronic, hard-rock, heavy-metal, new wave, muzică progresivă și clasică.

Rep.: Cum ați ajuns la acest sound?

O.T.: Eu cred că în viitor, rockul se va axa pe un stil de „fusion”. În ciuda valurilor de

violenta de care este străbătut astăzi, rockul va evolua înspre bine. Vorba aceea: „Ce e val, ca valul trece.” sau altfel spus, apa trece... rockul adevărat rămâne. Noile orientări, pe lângă faptul că nu spun nimic, sunt și nocive. Eu cred într-un rock care să posede forța hard-rockului, greutatea heavy-me-

AUREL STANCIU

tal-ului, transparența și meditația new wave-ului și mesajul înălțător din „Oda bucuriei” a lui Beethoven. Unii pot considera referirea la Beethoven ca fiind deplasată, dar cine ascultă cu atenție „All You Need Is Love” — Beatles, „The World” — Pink Floyd, „In The Name Of Love” — U 2, va fi la mod

sigur încercat de aceleași sentimente ca atunci când ascultă „Oda bucuriei”. Mesajul este același, doar forma de exprimare diferă. Chiar dacă sound-ul se va schimba, datorită evoluției instrumentelor electronice, mesajul va rămâne și trebuie să rămână același.

Rep.: Ce reprezintă pentru tine rockul?

O.T.: Este ceva... „mai mult decât un sentiment” cum spun cei de la Boston în piesa „More Than A Feeling”. Întreaga mea existență se confundă cu această muzică. Mă regăsesc din ce în ce mai mult în fiecare riff de chitară, în fiecare bătăie de toabă, în fiecare vers al muzicii rock. Nu mă văd niciodată altfel, decât cu pletele în vînt, în legendari blue-jeans, respirînd 100% rock pentru eternitate. Este oxigenul care-mi priește, este lumina care-mi ține spiritul treaz și în contact permanent cu oamenii. Dacă vrei, este flacăra visurilor mele cele mai îndrăznețe. Mă consider cel mai mare îndrăgostit de muzica rock.

Rep.: Cum s-a născut această dragoste?

O.T.: Vizionînd filmul „Ultimul vals”. Aveam 17 ani. Filmul trata concertul de adio al formației The Band. Filmul a avut un impact deosebit asupra mea și, mai ales, cuvintele lui Robbie Robertson — chitaristul trupei: „Concertul nostru reprezintă mai mult decât un concert de adio. Reprezintă sfîrșitul unei epoci și începutul alteia în muzica rock. Vă lăsăm vouă, celor de azi, (acțiunea se întîmplă în anii '70, n.r.) munca

noastră, ceea ce am creat noi pînă acum în muzica rock. Continuați ceea ce am început noi”. Din aceste cuvinte eu mi-am făcut un scop și nu voi regreta niciodată.

Rep.: Cum ai defini tu rockul? Ce motivație ai da pentru apariția acestui gen?

O.T.: Rockul este una dintre emblemele acestui secol frîmțit, e una dintre marile sale descoperiri, alături de energia atomică și de computer. Rockul este asemenea unui liant. El a făcut ca tinerii din țări și continente diferite să comunice între ei fără a vorbi aceeași limbă, să se strîngă toți în jurul aceleiași ideal comun — libertatea. De fapt cred că rockul a apărut dintr-o dra-

maș receptivă la ceea ce se cheamă NOU. Cei care iubesc această muzică își trăiesc viața în alți parametri, au altă receptivitate la evenimentele din jurul lor. Au alergii la lucrurile desuete, false, așa numitele sentimente de mucava fabricate în scopuri comerciale. Au alergii la ceea ce se cheamă snobism și kitsch. Rockul este un cîntec pornit din inimă, un cîntec care-i face pe toți să vibreze pe aceeași frecvență, care le umple inimile de încredere în forțele proprii, în dreptate, adevăr, dragoste.

Rep.: Cum îi vezi pe rockerii zilei?

O.T.: Sînt două categorii de rockeri. Unii care iubesc această muzică pentru mesajul ei profund uman și alții care, în concepția lor de snobi, iubesc doar avantajele ce se pot obține și care pot fi enorme: succesul rapid, banii și vedetismul. Pentru această ultimă categorie nu prea contează dacă ceea ce fac ei e pozitiv sau negativ. Pe ei îi interesează succesul cu orice preț. Nu are importanță că schimonosesc urechile și mințile auditoriului cu tot felul de imagini lugubre de prost gust care nu folosesc la nimic și nimănui. După mine, rockul adevărat este cel care-și trage seva din acei ani de glorie — '70, din acele vremuri în care unii încercau să schimbe lumea cu flori cu ce-lebrul dicton „Make Love Not War”. Ei sînt aceia cărora trebuie să le dovedim că truda lor nu a fost în zadar, că nu au fost „singurii visători”, cum afirmă Lennon în „Imagine”. Pentru ei, pentru cuvintele lui din acest cîntec trebuie să păstrăm nepătat mesajul acestei muzici. Iar noi, la rîndul nostru, s-o dăruim celor ce vin. Poate ei vor fi mai norocoși. Nu vor avea parte de războaie, de poluare, rasism... Rockul este singura moștenire care li se poate lăsa și care-i va ajuta să scape de aceste himere.

Interviu realizat de ORLANDA DELADI

OCTAVIAN TEODORESCU

IN THE ARMY NOW

A vacation in a foreign land
Uncle Sam does the best he can
You're in the army now
Oh oh you're in the army — now
Now you remember what
The draft man said
Nothing to do all day but stay in bed
You're in the army now
Oh oh you're in the army

You'll be the hero
Of the neighbourhood
Nobody knows that you left for good
You're in the army now
You're in the army now
Smiling faces on the way to 'Nam
But once you get there
No one gives a damn
You're in the army now
You're in the army now

Shots ring out in the dead of night
The sergeant calls : „Stand
Up and fight“
You're in the army now
You're in the army now
You've got your
Orders to shoot on sight
Your finger's on the trigger
But it don't seem right
You're in the army now
You're in the army now

Night is falling and you just can't see
Is this illusion or reality
You're in the army now
You're in the army now

INTERMEDIUM PRIETENII

MAGDA NEDELCIU (str. Cismelei nr. 15, bl. 1B, ap. 134, Constanța / 8700) : „Imi place rockul și admir foarte mult formația Monowar. Aș dori să colecționez textele melodiilor unor formații rock și în special ale formației preferate.“ LIVIU IGNAT (str. Gh. Lazăr 29, bl. F3, sc. B, ap. 9, Timișoara 1900) : „I'm a rocker! Doreș să corespund pe teme de muzică. Genuri preferate : heavy, hard și chiar speed. Doreș să fac schimburi de texte. Orice material despre Iron Maiden îl primesc cu plăcere.“ SIMONA RADU (str. Dorneasa nr. 13, bl. P80, sc. A, ap. 22, București, sector 5) : „Cine vrea să scrie unei rockerițe de 18 ani, fană a formațiilor Skid Row și Cinderella o poate face scriind la adresa menționată. Răspuns garantat. Nu este nevoie de fotografie. Ofer versurile melodiilor : „Clean“, „Blue Dress“, „Enjoy The Silence“, „Waiting For The Night“, „Personal Jesus“, „Halo“ — Depeche Mode și „Blaze Of Glory“ — Bon Jovi.“ IULIAN VADEAN (str. Mehadia nr. 12, bl. 1, sc. B, ap. 54, sector 6, București) : „Am 15 ani, 1,74 m., ochi căprui, sint saten, născut în zodia „Gemeni“. Doreș să fac cunoștință cu o fată care să-mi semene cît se poate de mult, în special la gusturi. Imi plac formațiile Pink Floyd, Deep Purple, Led Zeppelin, The Years After, Phoenix, Beatles, Iron Maiden, Monowar și soliștii : Gary Moore, Janis Joplin, Scott McKenzie, Jimi Hendrix. Aș vrea să obțin discografiile complete ale acestor

formații și interpreți. Îi rog pe cei care-mi vor scrie să nu treacă adresa pe plic, ci în interiorul scrisorii și să atașeze și o fotografie. Garantez răspuns celor ce-mi satisfac dorința.“ LUMINIȚA BOGDAN (str. Memorandului nr. 14, ap. 9, Timișoara / 1900) : „Prin intermediul acestei rubrici este posibilă comunicarea între tineri din toată țara, avînd ca temă muzica. Eu mă număr printre tinerii care doreș să cunoască alți tineri (rockeri) de pretutindeni, deci aștept scrisori.“ PAUL CRISTEA (str. Corbului nr. 1, bl. R, sc. B, ap. 73, Constanța / 8700) : „Telefax n-am. Poza nu mai corespunde, deci n-o trimit. Am 17 ani și jumătate. Teme preferate : Beatles, Manfred Mann, The Byrds, Scott McKenzie, Abba, Vangelis, Mike Oldfield.“ MIHAELA BOCA (str. Alcea Brazilor, bl. G2, ap. 16, localitatea Gherla, Cluj, cod 3475) : „Am 17 ani, imi place muzica rock, dar nu știu dacă chiar pot să mă numesc rockeriță. Am păr lung și creț, 1,72 m., ochi căprui-verzui. Știu că sint totuși drăguță. Sint Miss Gherla '91. Sint fană a formației Skid Row, dar imi plac și Metallica, Scorpions, Poison, Megadeth, Anthrax, Sepultura, AC/DC, Van Halen, Led Zeppelin. Aș vrea să corespund cu rockeri, care, prin experiența lor, mă pot ajuta să devin o rockeriță adevărată. Ce ziceți băieți? Dacă sinteți de acord, vă rog să-mi puneți în prima scrisoare și cite o fotografie.“

O. D.

răspundem dacă sintem în stare

CHRIS SAMY (Făgăraș). Deocamdată nu am cum să-ți promit date și poze cu Florin Gheorghe. Nu-l cunosc personal și nu știu de unde să-l iau pentru un interviu. Poate mă îndrumi cumva? DORU STRA. TULAT (Galați). Regăsirea mă bucură, dar presupun că nu la R.V. Costinești s-a produs, unde în 1991 eu nici n-am călcat! Despre The Neville Brothers cîte ceva. Clan al rhythm blues-ului cu sediul la New Orleans format din Arthur Lanon Nevill (născut la 17 decembrie 1937) care cîntă la keyboards, vocal și percuție; Charles (23 decembrie 1938), saxofon, clarinet, percuție; Aaron (24 ianuarie 1941), solist vocal și keyboards; Cyril (10 ianuarie 1948), vocal și percuție. Sora lor, Athelga a cîntat cu Dixie Cups. Familia de muzicieni a activat și în comun, dar separat de-a lungul anilor. De exemplu Aaron a avut un hit R&B (pe locul 1 în top în 1967), „Tell It Like It Is“. În același an, Art a creat The Neville Sound care a devenit apoi The Meters, din care a făcut parte și Cyril, chitaristul Leo Nocentelli, bateristul Joseph Modeliste, George Parker la bas.

On The Bayou“ a pîns mai bine și în Anglia grație numeroaselor reluări din repertoriul Jimmy Cliff, Nat King Cole, ș.a. Punctul forte al grupului rămîne scena, improvizatia. Au cîntat cu multe vedete și au confirmat mereu. Din 1988 au semnat cu A&M un contract consistent. Reluarea din repertoriul lui Leonard Cohen, „Bird On A Wire“ precum și aparițiile individuale sau în diferite duete ale lui Aaron confirmă teoria conform căreia acest gen de muzică va rămîne mereu actuală, chiar dacă cei care o abordează au trecut de mult de prima tinerețe. LAURA RADU. LESCUI (București). Am impresia că te-ai grăbit cu observația privind ziua lui John Lennon. Mai avem scîpări dar sigur nu de acest calibrul. Datele pe care le oferi, extrase din „Cotidianul“, prefer să le iau de la surse. Ele au fost publicate de ori, în mod firesc, pentru că The Beatles nu prea pot fi depășiți în ale recordurilor. AN-DREEA MOROIANU (Constanța). Mulțumirile tale adresate grupului Phoenix vor ajunge la destinație. Mă bucur pentru voi, cei inspirați, care n-ați scăpat

cestei publicații, ne pot da un semn de viață și este suficient. Urmărește-ne și te vei convinge că nu exagerez! ANCUTA UR. ZICEANU (Caracal). Cu tristețe aflu că aici acolo nu se fac abonamente. Din noiembrie vom încerca să expediem de aici, de la redacție numerele solicitate, celor dispuși să achite prețul expedierii în avans. Altă idee nu ne-a venit și nici aceasta nu-i ușor de materializat avînd în vedere că va trebui să punem la postă săptămînal cîteva sute de reviste. Alie idei? LIVIU MARCOȘANU (Buzău). Despre abonamente am spus tot ce știu. Încearcă la oficiul poștal și mai vorbim. Revista apare vineri, dar în țară ajunge de regulă luni. Există o revistă „Puls“ dar nu știu cînd apare. M. ULEA (București). Despre U2 și Police (mai curînd despre Sting) vei citi în curînd. „Pomp-rock“ul este un curent demn de atenție și nu-l vom scăpa (I.G., Pallas, Pendragon, ș.a.). După cum ai observat, treptat, grupurile mari ale istoriei sint prezentate amplu. Toate sugețiile pe care le faci sint pertinente și coincid în bună parte cu proiectele noastre. RADU

METALLICA

Erau o versiune locală a celebrităților Booker T And MG's cîntînd alături de Dorsey, marcele succes al acestuia. „Ride Your Pony“, de LaBelle (Lady Marmalade), Robert Palmer, ș.a. Șase hituri în perioada '69-'70, produse de Toussaint și Marshall Sehorn. Au apărut în diverse formule în coloane sonore ale unor filme cum ar fi The Big Easy (1987). Treptat devin The Neville Brothers cu cei patru frați plus Ivan, fiul lui Aaron, Bryan Stolz la chitară, Darryl Johnson la bas și bateristul Willie Green. L.P.-ul care le poartă numele, apărut în 1978, produs de Jack Nitzsche, n-a beneficiat de o promoție adecvată. În 1981, discul „Flyo

concertul pe nisip. Despre Whitesnake vei mai aștepta puțin, dar vei avea acel material mai bogat. GENEVEA BUTNARU (Iasi). Promptă și la obiect. Cred că ai citit răspunsul primit de Laura, ceva mai sus. Mai adaug doar faptul că după încheierea serialului Beatles (să nu mă întreb cînd va continua unul închinat lui Lennon, iar la rubrica permanentă, tot Lennon a avut prioritate, cu alte 2 fotografii! RONALD WAGMAN (Timișoara). Sint nevoit să relau un răspuns-două. Dictionarul la care te referi este în faza de proiect, ca dovadă că și tu ai trimis cîteva materiale. Să apărăm lunar cu 50 de pagini și cu 2-3 postere? Adică să fim ca și celelalte publicații muzicale la care te referi. Opinia mea, și nu numai, este că un săptămînal este mai mult decît necesar la noi. Că va veni clipa să arate mai bine asta-i cert. Că ne luptăm pentru un suport necesar unei completări lunare (color) ti-o pot spune strict confidențial. Că habar n-am cum se difuzează și nu înțeleg DE CE NU SE FAC ABONAMENTE recunosci! Nu facem politică, nu ne prea luăm de nimeni și totuși oficiile poștale refuză să facă abonamente. Chiar acum cînd RODIPET și-a exprimat revolta pentru acuze nejustificate din partea S.Z.R. noi mai sperăm. Poate are cineva de acolo un fiu, o fiică iubitori de muzică, susținători ai P.R.&S. și intrăm în normal? SIMONA RADU (București). Bine al venit printre topiști! Favoriții tăi au beneficiat de multe pagini, chiar și de coperti. La standul de la Casa găsești numerele anterioare și chiar la zi. D.M. POPESCU (Tg. Jiu). „Renunțarea“ la singura pagină dedicată muzicii ușoare românești mi se pare cam exagerat tratată. Vom avea, permanent spații rezervate fenomenului intern, așa cum am dovedit-o și pînă azi. N-am ratat nici o lansare de disc și nici concerta mai importante, sau mai bine zis dintre cele despre care am aflat. Soliștii noștri acordă destul de greu interviuri sau nu ne „ajută“ să le obținem. Cei care consideră că este important să apară în paginile a-

GAE (Craiova). Discografia selectivă vom lega de materiale mai ample. Formula este folosită de mai multe reviste din Franța. Dar pentru că nu-l rușinos, ci chiar sănătos să cooperăm cu cititorii (foarte receptivi la acest capitol) să solicităm discografiile integrale la Pink Floyd, King Crimson, J.J. Cale și alții. Led Zeppelin am publicat chiar aici, în acest loc. MIHAI IS-TEATE (Satu Mare). Pentru Fan-Clubul Michael Jackson al tot sprîjinul nostru. Cu trimisul numerelor 1-12 stăm rău. Nu te supăra. DORU LAZA (Budurcaș, Iud. Bihor). Concluziile la „Chestionar“ le-am aminat, dar parțial am trecut la fapte. Sper să se vadă. Continuăm să primim sugestii și intenționăm să reluăm întrebările după numărul 50, adaptate la noua structură. Rubrica „De toate“ va fi tot mai mare. Talonul, cu top cu tot, zice lumea, că stă bine pe pagina 12. Dar mai așteptăm soluții. DANIELA LASLAU (Brăila). Yannick Noah s-a născut la 18 mai 1960 (deci e Taur) la Sedan. Acum locuiește la Montreux. Are 1,90 m și 85 kg. Are 3 surori, 3 cîini, 2 capre, un poney, multe găini. Cîntăreți favoriți : Steve Ray Vaughan, Robert Cray, Jimi Hendrix. Bucătăria preferată : ca meruneză și italiană. Hobby : să doarmă. Paslune deosebită pentru cei doi copii ai săi, Joachim și Yelena. Probabil că ști, acum este antrenorul neajutorat al echipei Franței la meciurile de Cupă Davis. Cu „Saga Africa“ a avut un succes deosebit. I se poate scrie la adresa : YANNICK NOAH Welcome. 19-21 rue Jean Goujon, 75008 PARIS FRANCE. Se va supăra de mine pîtiu de la Fan-Club, dar ai insistat așa de frumos! Mai mulți corespondenți au solicitat titlurile de pe albumul METALLICA 1991. Side One : Enter Sandaman, Sad But True, Holler Than Thou, The Unforgiven, Wherever I May Roam, Don't Tread On Me, Side Two : Through The Never, Nothing Else Matters, Of Wolf And Man, The God That Failed, My Friend Of Mystery, The Struggle Within.

ANDREI PARTOS

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Cind întreaga lume exploda și se fragmenta în jurul lor în seminte de mandarin și ceruri de marmeladă, cind Londra devenise cel mai frumos loc de pe Pământ, iar ei cei mai buni oameni, trebuiau să facă exact ceea ce doreau mai puțin: să plece. Era vară și în „gospel” era scris, după cum susținea Brian, că vara ei trebuiau să plece în turneu. Ușor dezecilibrat, poate și egoist, Brian nu vedea motivul de a se întreprinde acest vechi ritual care lui îi plăcea așa mult, deși era clar că turneele nu le mai erau necesare băieților pentru a-și consolida situația financiară și popularitatea. Este probabil primul indiciu că Brian pierduse noțiunea a ceea ce deveniseră Beatles-II. Cu siguranță, că nu mai aveau nevoie de bani și nici de bătaie de cap. În cea de-a treia privă direct pe băieți, muzica lor era atât de complicată, încât nu mai putea fi reproducă live pe scenă.

Dar mecanismul fusese pus deja în mișcare și în timpul anului, inclusiv membrii de familie s-au adunat pe 23 iunie pentru plecarea spre Germania: München, Essen, Hamburg, ca prima etapă a turneului. Brian a insistat ca Peter Brown să meargă de astă dată cu el pentru a se ocupa de problemele administrative și personale ale băieților. Peter n-are vrut să părăsească biroul său din Londra pentru atât timp și nici nu-i suridea ideea unui turneu în jurul lumii în timpul verii, dar comportarea lui Brian din ultima vreme era atât de stranie încât Peter Brown știa că s-ar putea să fie nevoie de el.

Hamburg a fost ales ca loc de oprire din motive pur sentimentale și nostalgice. Au călătorit cu avionul și apoi cu un tren privat, iar Beatles-II au vorbit tot timpul cu însuflețire despre vechile lor timpuri pe Reeperbahn. Dar ca majoritatea altor locuri și Hamburgul își pierduse farmecul pentru ei. Nu mai puteau merge pe stradă fără a fi recunoscuți, nu se mai puteau uita în voie la vitrinele sex-

shopurilor. Nu mai existau petrecerile dionisiace nocturne după care așteptau răsăritul soarelui deasupra acoperișurilor caselor de pe Herberstrasse. Barurile și cluburile unde cîntaseră cu mai puțin de patru ani în urmă se închiseseră. La intrarea în The Star Club erau scinduri bătute în cuie. Ceea ce cîndva fusese tentant și exotice în întunericul nopții era tipător și obosit în lumină. Astrid Kirchner, frumoasa prietenă fotograf a lui Sutcliffe, care schimbase atât de hotărât imaginea exterioară a Beatles-II, era barmantă într-un local pentru travestiti. Nu primise niciodată vreun cent pentru extrem de celebrele fotografii pe care le făcuse băieților în costume de piele și cu pălării de cowboy, nici nu fusese recompensată în vreun fel pentru falmoasa tunsoare, care constituise începutul revoluției în „coafura” bărbaților. În micul său apartament exista o cameră tapisată în catifea neagră unde ardeau lumini alături de o fotografie a etericului Stu Sutcliffe. (În 1984 Astrid era proprietara a două cluburi, dintre care unul pentru homosexuali).

De la Hamburg s-a plecat, survolind Polul Nord, spre Tokio, dar din cauza unui tifun în Marea Chinei, avionul a trebuit să aterizeze în Anchorage, în

JOHN LENNON, 1980

milieul nopții. Era cumplit de frig și ninge abundent, iar Brian și băieții erau destul de nemulțumiți de faptul că trebuiau să stea sechestrați într-un mic hotel și reacționau de parcă tifunul le-ar fi adus o ofensă personală. Brian, suferind de claustrofobie și fiind foarte nervos în mica încăpere, a hotărât să îl sune pe Nat Weiss la New York, la 8.000 de mile distanță. L-a trezit pe Nat dintr-un somn profund întrebându-l: „Cine este proprietarul Alaskai? Știi numele vreunui bar de calitate?”

La Tokio au ajuns a doua zi pe înserat, deja epuizați, cu toate că abia începuse partea grea a turneului. Sperau să se relaxeze și să facă un tur al orașului, dar în momentul în care au coborât din avion au constatat că îl aștepta o surpriză neplăcută. Un micuț comisar politic, extrem de oficial, dar și foarte politicos l-a escortat pînă la limuzină și le-a explicat că un kamikaze student al organizației studentești de extremă dreaptă, care lupta împotriva „pervertirii” culturii japoneze de către vest, a jurat că Beatles-II nu vor pleca vii din Japonia. Studenții erau în mod special revoltați de faptul că Beatles urmau să concerteze trei seri la Budokan, care constituia un simbol al eroilor căzuți în război. Comisarul de poliție le-a explicat că amenințarea studenților fanatici nu trebuia tratată cu superficialitate: i-ar ucide dacă ar avea posibilitatea și cu siguranță va exista un atentat, într-o formă sau alta. Guvernul japonez nu voia să fie implicat într-un conflict internațional cauzat de un atentat petrecut în Tara Soarelui Răsare, și încă asupra celei mai populare, revoluționare, iubite formații de muzică pop din lume, așa că mobilizase cîteva mii de trupe înarmați pentru a sprijini poliția.

GABRIELA ȘEICARU
(va urma)

LADY MADONNA
Lennon & McCartney

Lady Madonna, children at your feet, wonder how you

Manage to make ends meet
Who finds the money when you pay the rent
Did you think that money was heaven sent

Friday night arrives without a suitcase,
Sunday morning creeping like a nun,
Monday's child has learned to tie his bootlace
See how they run.

Lady Madonna, baby at your breast,
Wonders how you manage to feed the rest.

See how they run.

Lady Madonna lying on the bed
Listen to the music playing in your head

Tuesday afternoon is never ending,
Wednesday morning papers didn't come,
Thursday night your stockings needed mending.
See how they run.

Lady Madonna, children at your feet, wonder how you
Manage to make ends meet.

MICHAEL JACKSON

A jungind la compania Motown, frații Jackson au fost luați în primire de un personaj excepțional: Billie Jean. Billie Jean? Da, Billie Jean Brown, care avea 22 de ani și în acea vreme era una din acele studente din Detroit care îl vizitau pe Gordy. Venea des în biroul lui Gordy, unde se jucau aruncînd săgeți într-o țintă de lemn. Îl bătea în mod regulat, ceea ce îl agasa pe Imperator, dar Billie îl era de mare ajutor, pentru că avea un simț muzical foarte dezvoltat și știa exact ce muzică doreau să asculte puștii din Detroit, deci din toată America. Devenind șefa sectorului de promovare, Billie Jean a plecat și ea la Los Angeles cu Gordy și Jackson Five. Ea este cea care va construi imaginea celor cinci băieți, modelîndu-le personalitatea în limitele stricte ale bunului simț american.

Billie Jean a fost cea care a elizat personajele mediere ca Jackie („Putea deveni un atlet foarte bun sau ceva asemănător”), Tito („În fiecare weekend demonta „motoare”), sau Marlon („El era un dansator, își petrecea tot timpul inventînd scheme coreografice”). Dintr-o dată cei cinci frați sînt înșiși reușiți, sa personalitatea totală: Jermaine și Michael. În 1964, la New York, în timpul unui turneu, Jermaine evoca acea perioadă. Ironia lui Jermaine ascunde și puțină deziluzie: „La început, eu eram sex-simbolul grupului. Fetele se așteptau imediat ce interpretam o melodie... Azi este pîdul lui Michael, care e atât de... dragut. Cu alții mai bine pentru el!”

La începutul anilor '70, frații Jackson dominau copios topurile. „ABC” a fost urmată de

alte piese „Nr. 1”, precum „The Love You Save” și apoi „I'll Be There”, ce va deveni imnul jacksonian și pe care grupul îl va relua la concertul aniversar „25 de ani de la înființarea casei Tamla Motown”. Berry Gordy, care știa că fiul trebuie bătut, cum este căld, nu va lăsa ca anul 1970 să se încheie fără a oferi publicului un al

sint reeditate în anii următori. Elvis a înregistrat trei discuri aparute în Ajunul Crăciunului, toate extraordinare. Diana Ross și Stevie Wonder au scris două astfel de discuri. Artiștii casei Motown au excelat întotdeauna în interpretarea unor standarde ale genului, ca: „Rodolphe, micul vulpoi cu nasul roșu” sau „Am văzut-o pe mama îmbrățișînd-o pe Santa Claus”. Jackson Five au reușit un disc perfect de sărbători, un album în care ninge, continuu cu bună-tați. Cine produsese acest brad muzical? Pentru a patra oară în decursul aceluiași an: The Corporation.

Frédéric Perren, unul din compozitori, își amintește: „Noi percepeam altfel succesul. Aveam impresia că frații Jackson începuseră să se cam „răcească”. Acesta era sentimentul nostru. A fost o perioadă în care tîlburii ca „Mama's Pearl” sau „Sugar Daddy” au fost doar discuri de aur (în loc de obiș-

avut loc chiar în vila familiei Jackson, sub privirea atentă a atașatilor de presă trimiși de compania Motown, mereu vigilenți și gata să arate interviu-vatului un domeniu potențial periculos al interviului.

Recitind articolele din acea perioadă, care aminteau tot felul de detalii („blugii ruși ai lui Jermaine” sau „tricoul uschit al lui Marlon”) înțelegem mai bine amploarea unui fenomen asemănător cu beatlemanica. În acea perioadă, s-au publicat săptămîna de săptămîna astfel de articole, chiar dacă o astfel de literatură nu corespundea deplin unei nevoi prezente, ci unei cereri a publicului care va reînvia imediat după apariția celebrului „Thriller”. De această dată întreaga planetă cerea informații despre realizarea videoclipului, despre sarpele lui Michael, despre prietenia sa cu Brooke Shields...

Compania Motown reușise să

Marlon și micutul Randy. Vila dispunea și de o piscină în jurul căreia se înălțau coniferi californieni. Frații jucau des baschet pe un teren din apropierea casei, în timp ce Papa Joe și garda de corp preferau biliardul instalat în salon, un salon ce semăna cu intrarea într-o casă de discursi, într-altă erau de acoperiți peretii cu discuri de aur și platină sau cu trofee cîștigate la concursuri de tinere talente etc.

Un bar, o canapea de piele, un „turn” stereo... Locul era cam impersonal. În cursul interviurilor, frații aminteau mereu de anii petrecuți prin diversele cluburi de noapte și camere de motel. Uneori mai și brăveau. Tito pretindea că are un Porsche (total imaginar) și mai se plîngea: „Nu avem nici măcar o femeie pentru menaj, ne facem singuri patul. Trebuie să spălăm vasele cu mîna, pentru că mama nu vrea să cumpere o mașină de spălat”. Una din primele ieșiri oficiale ale Jacksonilor a fost la înmormîntarea doctorului Martin Luther King. Astfel de apariții erau foarte importante pentru imaginea lor. De obicei, cei cinci frați își petreceau serile în familie, urmînd reporterii cărora nu le venea să creadă: „No drugs. No alcohol”. Săptămînal primește mii de scrisori de la fani. Michael povestește: „Săptămînal ne trimiteau sepcuete, păpuși, mingi de baschet...”. Cei de la Motown povestesc mereu următoarea anecdotă: „Două fete negre reușise să facă rost de adresa familiei Jackson, ajung în apropierea vilei, sar gardul, dar sînt fugărite de cîinele lup Lobo... Salvate de intervenția lui Jermaine și Jackie, ele obțin autografe. Asistînd la întreaga scenă, Katherine Jackson le propune fetelor să rămîină la masă”.

În 1971, Jackson Five colindă sălile de concert americane. De aici înainte cheile tuturor orașelor pe unde trec se vor afla la colecția de discuri de pe pereții vilei. Jermaine declară presei: „La Gary, cînd jucau base-ball, eram cei mai buni. Sîntem pur și simplu cei mai buni cînd ne apucăm de ceva și într-o zi ne vom scrie singuri piesele”.

COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

(va urma)

treilea album cu Jackson Five, L.P. intitulat simplu „Third Album”. Discul cu numărul trei apare în septembrie și este urmat, spre surprinderea tuturor, de un alt album, la finele lui noiembrie '70: „The Jackson Five Christmas Album”. Albumele de Crăciun sînt o instituție naturală a muzicii pop americane. Poarte mulți artiști scot astfel de albume, care de obicei

nuitul disc de platină) și aveam impresia unui apropiat eșec”.

Motown pornise însă bine în acțiunea de a face din frații Jackson cei mai populari copii din America. Reporterii autorizati să îi înființasea erau zdesă surprinși. Departe de a avea aerul unor rășătați ai show-business-ului, cei cinci frați erau umani, gentili, înțelegători. Multe interviuri au

izoleze familia Jackson într-o vilă din Beverly Hills, nu departe de Coldwater Canyon. Ceea ce surprinde vizitatorul este dimensiunea casei (care în alte vremuri servise drept motel) și mai ales a parcului (unde puteau fi zărite 15 mașini sport). Cu toate acestea, reședința Jackson nu avea decât șase dormitoare, și din acest motiv Michael împărțea o cameră cu

TOPURI DE TOT FELUL

ALBUM ROCK TRACKS „Billboard” — 12 octombrie

1. Dreamline — Rush, 2. Get A Leg Up — John Mellencamp, 3. Don't Cry — Guns N'Roses, 4. Top Of The World — Van Halen, 5. Can't Stop This Thing We Started — Bryan Adams, 6. Heaven In The Back Seat — Eddie Money, 7. The Fire Inside — Bob Seger & The Silver Bullet Band, 8. Calling Elvis — Dire Straits, 9. Send Me An Angel — Scorpions, 10. Enter Sandman — Metallica.

HOT 100 SINGLES (Billboard)

1. Emotions — Mariah Carey, 2. Good Vibrations — Marky Mark & The Funky Bunch / Loleatta Holloway, 3. Do Anything — Natural Selection, 4. I Adore Mi Amor — Color Me Badd, 5. Romantic — Karyn White, 6. Something To Talk About — Bonnie Raitt, 7. Hole Hearted — Extreme, 8. Love Of A Lifetime — Firehouse, 9. Motownphilly — Boyz II Men, 10. Everybody Plays The Fool — Aaron Neville, 21. Get Off — Prince And The N.P.G., 28. Don't Cry — Guns N'Roses, 39. It's So Hard To Say Goodbye To Yesterday — Boyz II Men, 44. When A Man Loves A Woman — Michael Bolton, 47. My Heart Belongs To You — Russ Irwin, 60. Street Of Dreams — Nia Peeples, 69. Top Of The World — Van Halen, 85. Live For Loving You — Gloria Estefan, 94. Cool As Ice (Everybody Get Loose) — Vanilla Ice, 96. Skat Strut — MC Skat Kat & The Stray Mob. (am reținut ascensiunile și noile intrări).

ITALIA Muzică e dischi — 23 septembrie

1. Rappat — Claudio Bisio, 2. Gipsy Woman — Crystal Waters, 3. You Could Be Mine — Guns N'Roses, 4. We Gotta Do It — Zappala & DJ Professor, 5. Calling Elvis — Dire Straits, 6. A... Amaro — Scialpi, 7. Rockin' Romance — Joy Salinas, 8. Siamo Soli Nell'Immenso Vuoto Che C'è — Raf, 9. Don't Cry — Guns N'Roses, 10. Le Amiche — Paolo Vallesi.

TOP ALBUMS (Billboard)

1. Guns N'Roses — Use Your Illusion II, 2. Guns N'Roses — Use Your Illusion I, 3. Garth Brooks — Ropin' The Wind, 4. Mariah Carey — Emotions, 5. Metallica — Metallica, 6. Bryan Adams — Waking Up The Neighbours, 7. Natalie Cole — Unforgettable, 8. Soundtrack — The Commitments, 9. Bonnie Raitt — Luck Of The Draw, 10. Boyz II Men — Cooleyhighharmony.

D. J.

TOP 30 „KILL WITH POWER” UNIFAN RADIO

1. METALLICA — Enter Sandman, 2. SLAYER — Seasons In The Abyss, 3. METALLICA — Sad But True, 4. ACCEPT — Generation Clash, 5. PANTERA — Cowboys From Hell, 6. MEGADETH — Take No Prisoners, 7. ANNIHILATOR — Alison Hell, 8. KREATOR — People Of The Lie, 9. JUDAS PRIEST — All Guns Blazing, 10. OVERKILL — Time To Kill, 11. TWISTED SISTERS — Love Is For Suckers, 12. CACOPHONY — Savage, 13. ANTHRAX — Got The Time, 14. MANOWAR — Kings Of Metal, 15. SKID ROW — Monkey Business, 16. MANOWAR — Kingdom Come, 17. MEGADETH — Hangar, 18. SKID ROW — Slave To The Grind, 19. SANCTUARY — Battle Angels, 20. SEPULTURA — Dead Embryonic Cells, 21. IRON MAIDEN — No Prayer For The Dying, 22. AC/DC — Fire Your Guns, 23. GUNS N' ROSES — You Could Be Mine, 24. FAITH NO MORE — We Care A Lot, 25. METAL CHURCH — The Human Factor, 26. VENOM — Tribes, 27. QUEENSRÛCHE — Jet City Woman, 28. ALICE COOPER — Hey Stupid, 29. MOTORHEAD — The One To Sing The Blues, 30. GUNS N' ROSES — Locomotive.

Prezentat de BOGDAN STRATULA
Duminică 13.10.1991 orele 20.00

Dacă v-ați întrebat vreodată ce înseamnă...

ASWAD

În dialectul amharic, etiopian, aswad înseamnă negru.

THE BEATLES

Inspirat în prima fază de numele trupei lui Buddy Holly, The Crickets. Le-a plăcut și dublul sens al cuvintului cricket care desemnează și o insectă și un joc, așa că au schimbat Beatles (cărăbuși) în Beatles, cuvânt care conținea și denumirea curentului „beat”.

B 52's

Un bombardier american care mai târziu a imprumutat numele său unei coafuri care seamănă cu un stup.

BOONTOWN RATS

Inițial s-au numit Mark Skid & The Y-Fronts, dar mai târziu în urma unei hotărâri întelepte au optat pentru numele unei benză din cartea autobiografică a lui Woody Guthrie, „Bound for Glory”.

COMMUNARDS

Gest de solidaritate cu insurgenții radicali ai Comunei din Paris din 1870.

CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL

Inițial intitulată The Golliwogs, membrii grupului au fost obligați de către casa lor de discuri, Fantasy, să-și schimbe numele, ceea ce au și făcut în decembrie 1967. Legenda spune că leader-ul grupului, John Fogerty avea un prieten pe care-l chema Creedence, apoi că a văzut o reclamă TV. la bere care accentua virtuțile apei curate și în sfârșit că a simțit o oarecare renaștere a muzicii care plutea în aer. Dacă alături de toate acestea ce obțineți?

(Bincinteles: Prieten Bere Muzică).

DEEP PURPLE

Numele unui hit al anului 1962 compus de Nino Tempo & April Stevens. Versiunea originală îi aparține legendei hard-rock-ului Bing Crosby.

THE DOORS

Jim Morrison a luat acest nume dintr-un eseu asupra drogurilor, „The Doors Of Perception” de Aldous Huxley. Acest titlu este la rîndul său inspirat dintr-o frază a unui poet al secolului al 18-lea, William Blake: „If the doors of perception were cleansed, man could see things as they truly are: infinite.” (Dacă porțile percepției ar fi purificate, oamenii ar putea vedea lucrurile așa cum sînt ele într-adevăr: infinite.)

DURAN DURAN

Numele unui savant nebun jucat de Milo O'Shea în filmul științifico-fantastic regizat de Roger Vadim în 1968 Barbarella.

DURAN-DURAN

BOB DYLAN

Născut Robert Zimmerman, dar a adoptat numele unui poet galez Dylan Thomas. O altă versiune sugerează că este inspirat de numele unui cowboy, Matt Dillon din show-ul T.V. Gunsmoke.

FRANKIE GOES TO HOLLYWOOD

Derivă din textul scris pe un afiș al unui film cu Frank Sinatra aflat pe unul din pereții sălii de repetiții a grupului, din Liverpool.

GRATEFUL DEAD

Numele inițial: The Warlocks. Nou, nume ales la întâmplare.

de Jerry Garcia dintr-o rugăciune din „Cartea celui Mort” din vechiul Egipt.

HUMAN LEAGUE

Din jocul s-f Star Force, în care Human League era unul dintre cele două imperii rivale.

IGGY (POP) & THE STOOGES

„Iggy” vine de la fostul său grup, The Iguanas. „The Stooges” este numele unei trupe de teatru americane.

MICHAEL JACKSON

Provine dintr-o subtilă combinație între numele de familie, Jackson, plus numele de botez

pus de părinți la nașterea acestuia, Michael.

JEHRO TULL

Un agricultor din secolul 13, inventator al unor unelte agricole folosite încă. Ian Anderson a văzut o carte scrisă de acesta al căsă managerului lor.

JUDAS PRIEST

Inspirat din faptul că 42 este „The Ballad Of Frankie Lee And Judas Priest”, al lui Bob Dylan.

LEVEL 42

Inspirat din faptul că 42 este ultimul răspuns la ultima întrebare a vieții, universului în cartea lui Douglas Adams „Hitch Hiker's Guide To The Galaxy”.

MARILLION

Inițial Si marillion, din titlul cărții lui Tolkien, iar mai târziu abreviat.

PINK FLOYD

Compus din prenumele a doi cântăreți de blues din Georgia, Pink Anderson și Floyd Council.

R.E.M.

Inițialele de la Rapid Eye Movement (Mișcare Rapidă a Ochului), considerată la subiectul adormirii ca simptom al activității de visare.

THE ROLLING STONES

Din blues-ul lui Muddy Waters, „Rolling Stone”.

SIGUE SIGUE SPUTNIK

Numele presupus al unei bande de huligani din Moscova, prezentată de Tony James în International Herald Tribune.

SPANDAU BALLET

Spandau este un cartier în Berlin, în secolul trecut se făcea balet acolo. Un prieten al trupei a văzut asta scrisă pe peretele unui WC.

STATUS QUO

Nume ales de managerul Pat Barlow: „Era un nume pe care-l tot citeam în ziare și-l auzam la televizor. Îmi rămîne înfipit în minte”. Francis Rossi: „Întodeauna sintem întrebați în legătură cu numele: Ați făcut-o dintr-un motiv anume? Intr-un cuvînt: nu!”

TALKING HEADS

În jargon desemnează speakerii T.V.

UB 40

Numele pe care l-a primit de somer (Unemployment Benefit Card).

Traducere și adaptare
din Revista „Q”
ANCA LUPEȘ

CRONICĂ SENTIMENTALĂ

Ehe, uite că a venit octombrie și o liniște profundă a păsat asupra muzicii pop autohtone. Nu prea găsim nici grupuri, nici impresari și nici sponsori pentru concertele toamnei, și de pe ultima pagină a revistei, oferta gratuită de publicitate „P.R. & S. vă așteaptă” nu primește vestile îmbucurătoare. Sigur, că în amăria noastră situație națională cel mai scump lux este să-ți faci un concert, mai ales după ce „Dakino” a im-presariat la o veritabilă cotă internațională concertele lui Phoenix.

Și totuși în economia noastră de piață se văd semne și ceva rezultate ce vor asigura, nu curînd si nu-șor, cantitatea și apoi calitatea spectacolului pop. Si cred că nu greșeam cînd în potcoava Naționalului îi spuneam lui Theo Peter că e rîndul lui Compact, cel mai îndreptățit grup să-l

urmeze pe Phoenix, iar la piață, la roșii, imi spunea „patroana” Lucica Sterian că-i gata cu formele de înregistrare pentru societatea „Compania de sunet” și că a imprumutat de la banca un milion și jumătate să im-

cum bine ne-a obișnuit acest talentat popor, o nouă generație de vocaliști și instrumentiști devolți de bine dotată cu aparatură, mai ales în provincie, cristalizare spre lumină și... difuzare.

Și pe acest fond să ne bucurăm de adevărata explozie a titlurilor și spațiilor acordate muzicii, chiar dacă (cam) predomină datele „cu-lose” din presa internațională.

DAR, LA CE...?

presarieze viitorul LP al domnului soț. Proliferează și studiouri personale de înregistrări (cîteva zeci?) și sper că după reasezarea grupurilor venite de la mare vom asculta piese noi la radiouri și TV-uri), concurențe dar încă timide cu lansarea producției interne. Mai aflu că, așa

lă. Să vedem totuși ce este de făcut pentru oamenii noștri, în crearea Vedetei sau, în lausarea Viitorului, că altfel o să ajungem dacă nu am ajuns deja) să fim mai mulți ziaristi, impresari și difuzori decît muzicieni!

Iată un motiv să ne unim iubirile și interesele, să stabilim o strategie și tactici comune, mai ales ca Metronom, societatea creată imediat după revoluție (poate prematur), a eșuat prin opoziția orgoliilor și intereselor mărunte. Fără să mai apelăm la „centralismul democratic”, fără să constituim un partid sau un sindicat, fără cotizații și organe alese, hai să ne întîlnim toți cei care doresc binele muzicii sau mîinii de pe urma produselor ei. Să ne întîlnim de două-trei ori, să ne cunoscăm părerile, necazurile, intențiile. Poate vom reuși constituirea unei „echipe de carodinare”, poate vom ajunge mai tîrziu la o Federație...

Optimist fiind, aștept vesti de la toți și o ofertă-invitație de la „A” sau de la orice alt club pentru un „acoperis” la o dată și la o oră fermă. Și pînă atunci să ne ducăm viața ca în povestea cu raoul, brîiasca, stîncă.

AUREL GHURGHIEL

Reveniri promise

ANTHRAX

● La aproape zece ani de la debut, cv. tei ANTHRAX din New York pare că a stabilit cu precizie mitele între care se poate deslăşura thrash-metalul. În primăvara anului 1990 singura formație cu patru lideri (!) de pe coasta de Est și-a instalat cariera general în Conways Studio din Los Angeles (același în care METALLICA a înregistrat LP-ul „Garage Days Re-Revisited”) toate eforturile fiind canalizate exclusiv elaborării incisivilor „Persistence Of Time”, al 5-lea album consecutiv la Megaforce Records și al doilea semnat de producătorul Mark Dodson (cel care l-a secondat pe Tom Allom pe marile albume JUDAS PRIEST).

● Cu trei zile înainte începerii înregistrărilor, trupa a cîntat în minusculele club Troubadour din Hollywood, ocazie excelentă de a testa noul echipament de redare-amplificare, integritatea celui precedent fiind distrusă complet de sălbaticul incendiu care a devastat studioul Yankers din New York, unde se afla sala de repetiție. „Am avut și ceva șansă, reușind să ne salvăm cu chitările. Am încercat să înăbușim focul, am stropit cu apă, degeaba. Toate boxele, stativele, tobele, cinelele au fost distruse” (Scott Ian/Metal Hammer/Iunie '90).

● Din fericire, cu sprijinul extraordinar al firmelor Marshall, Jackson și a unor prieteni, în numai trei săptămîni instrumentele sînt instalate într-un alt studio din Manhattan. Și iată-i acum, transferați de la un țarm la celălalt al Americii pentru prima înfrînare anuală cu admiratorii ANTHRAX, prezenți în fața clubului într-un număr impresionant încă de la 7 dimineața. Așteptare recompensată pe larg de excepționalul show desfășurat: o canoadă surdă anticipă pe o canoadă sonor dezlănțuit la cîteva mii de wați, iar fanii ANTHRAX explodează în entuziasm. Sînt sute de mii în toată lumea, se autointitulează „moshers” și singura incalzire pe care o acceptă poartă numele MOSH'N'THRASH.

● Pentru o parte dintre observatorii neutri, muzica ANTHRAX pare o demonstrație antiestetice. Pentru vizionarii hard-ului reprezintă exact doza de nonconformism și inconștiență pe care o etalau în gloriosii ani ai pop-ului și beat-ului Frank Zappa, Alice Cooper sau Velvet Underground. Genialitate sau impostură? Cum poate place spectatorului acest heavy-metal tern, fără nici o pată de culoare, lipsit de căldură, asfixiat? Dar este acesta într-adevăr heavy-rock? That Is The Question! În așteptarea unui răspuns pe care numai IS-

TORIA ROCK-ului ni-l va putea da, iată patru argumente pro THRASH și pro ANTHRAX.

● Primul se referă la talentul și personalitatea liderului IAN SCOTT (n. 31 decembrie 1963, New York), instrumentist răsfațat în 1988 de publicațiile de specialitate „Guitarist” și „Guitar Player”. La 13 ani (ce noroc!) primește cadou o chitară acustică, la 16 copiază riffurile celor de la TED NUGENT și KISS, ascultă cu atenție BLACK SABBATH, SCORPIONS și AC/DC, hotărîndu-se să se consacre chitării ritmice: „Chitariștii ritmici pe care-i apreciez cel mai mult sînt Rudy Schenker, Malcolm Young, K. K. Downing, Glenn Tipton, James Hetfield... și EU!”

● Și iată o altă opinie a lui Scott vis-à-vis de ANTHRAX: „Există din păcate încă mulți indivizi care gîndesc că debutul nostru este sinonim cu răul și pornografia. Ei se gîndesc cu nostalgie la wah-wah și floricelele mici doresc doar „sex & rock'n'roll” dar nu se așteaptă să găsească așa ceva pe albumele noastre”.

● Al doilea punct îl are în vedere pe Charlie Benante, „arma secretă” ANTHRAX, coautor al majorității materialului înregistrat, baterist înzestrat cu inventivitatea unui Keith Moon și disciplina lui Terry Bozio, prezintă permanentă în ultimii ani în topurile primilor drummers ai lumii din renumitele publicații Metal Hammer, Hard Rock Magazine, Hard Force etc. Charlie: „Cred că multe grupuri fac totul pentru a provoca. Nu am nici o încredere în valoarea lor, de cît dacă conținutul este adevărat, pozitiv. Dar ceea ce detest cel mai mult este să aflăm că, în America de Sud de exemplu, puștii nu pot cumpăra anumite discuri pînă la majorat și aceeași interdicție caracterizează albumele de rap și heavy-metal indeosebi. Nu vîd pentru ce o etichetă aplicată pe un disc poate stipula că „aceasta este periculoasă fiindcă a folosit cuvîntul... „fuck”. Aceste fapte alienază spiritul oamenilor. Eu vreau ca întreaga lume să poată asculta albumul deoarece conține muzică foarte bună și pentru că temele abordate sînt expresia netruncată a realității. Dar mulți nu suportă adevărul... Nu există nici o aluzie la satanism pe discurile noastre, nu facem elogii nici unui drog, dar oamenii ne flanchează cu auto-colante și ne cataloghează din cauza limbajului libertin... E stupid!”. Pe osatura suportului ritmic perfect se dezlănțuie cu frenezia vocea distorsionată și „anticomercială” a lui Joe Belladonna și „angoasele” instrumente însuflețite de Dan Spitz

(celălalt chitarist) și Frank Bello (basistul grupului).

● Cel de-al treilea argument constă în forța de șoc a spectacolului: „Veți asista la cel mai energic show din lume. RAMONES și THE STOGES sînt astăzi depășiți” — afirmă Ian în avanpremiera turneului european 1987, apărînd pe scenă spre stupefacția spectatorilor — imbrăcat în... bermude. Hard Rock Magazine comenta lapidar: „Grupul thrash cu cel mai sufocant show este în același timp primul band heavy-

ințeles niciodată de ce unii se interesează de modul de a te îmbrăca. Locul în care mă simt cel mai fericit de pe lume este scena, cum aș putea să n-am aerul că mă amuz?”

● Al patrulea (dar nu și ultimul) punct l-ar constitui atracția irezistibilă reprezentată de produsele vinylifice ANTHRAX, imprevizibile de la an la an: thrash-underground pe discul single „Mad House” din '85, heavy-metal de maximă accesibilitate pe „Indians” (votat de cititorii Metal Hammer „Best

ceptării”) incit decid să se imbarce pentru a străbate America. Turneul efectuat în tot cursul anului 1982 se sfîrșește însă, financiar vorbind, dezastros: cheltuielile sînt aproape egale cu încasările. Salvarea vine pe neașteptate de la un „oarecare” Johnny Z care le oferă în mai 1983 contractul propriei sale case de discuri.

Sore sfîrșitul anului, formația asigură deschiderea concertelor MANOWAR respectiv METALLICA. Cel dintîi vinyl ANTHRAX purtînd eticheta Megaforce World și intitulat „Fistful Of Metal” apare în decembrie '83, este distribuit în Europa sub licența casei britanice Music For Nations și este cel mai bun produs al timpului aparținînd unei trupe din New York. Un disc entuziasmant, remarcabil prin gravitatea și fastuozitatea riffurilor, care a orientat pe o nouă direcție muzica brutală interpretată de METALLICA pe „Kill 'Em All”.

SCOTT „NOT” IAN: „Pe acest prim album, ANTHRAX apare într-o manieră foarte convențională: puțin „metal” aici, ceva „death” dincolo, în plus coperta e stupidă iar terfele de o debilitate profundă. Dar trebuie să știți că în aceea perioadă, Neil Turbin, primul nostru vocalist juca rolul unui adevărat dictator în grup. Pe de altă parte, nu ne puteam în nici un caz permite să ne separăm deoarece ne trebuia maximum de concerte pentru a asigura „promotion”-ul grupului. Și fără cîntăreț... Neil dorea să devenim un fel de JUDAS PRIEST american. Acest lucru, nouă ni se părea idiot: exista deja un JUDAS PRIEST, cine avea nevoie de încă o copie PRIEST? Neil era un plan fundamental al eșafodajului nostru și cedam deseori capriciilor sale. Chiar înainte ca „Fistful...” să apară el ne-a cerut pur și simplu îndepărtarea lui Dan Lilker, iar noi n-am spus nimic... Ne-am revenit abia după primul turneu american important, în timpul verii 1984. Ne săturasem să semănăm cu un grup de metal stupid care cumula toate modelele zilei. Și-n afară de asta, ce naiba era „Pumnul de metal” (Fistful Of Metal)? Doar Neil o știa...”

● Profitînd de pauza dintre sedințele de înregistrare a albumului secund, Scott, Lilker și Benante alcătuitc împreună cu energicul vocalist Billy Milano grupul concurrent STORMTROPPERS OF DEATH (mai cunoscut ca S.O.D.), care va lăsa istoriei underground genialul album death-metal „Speak English Or Die” (1985).

GABRIEL GOMBOȘ

— va urma —

metal dominat de un umor sănătos care entuziasmează și amuză auditoriul”. Scott: „Nu sîntem un grup vulgar heavy-metal. Nu dorim să rămînem sobri și serioși tot timpul. Oamenii nu se interesează încă de textele noastre așa cum o dorim, dar nici nu vreau să apărăm ca un grup euforic ce nu gîndește decît să facă mișto pe scenă. În orice caz, nici nu ne-am căutat, nici nu ne-am dorit această popularitate. Purtăm shorturi pe scenă și n-avem intenția să ne schimbăm, le purtăm pur și simplu fiindcă sînt confortabile. (...) Numeroase persoane nu vor să înțeleagă faptul că sîntem ca toți ceilalți, avem emoțiile noastre, iar ura față de o anumită stare de lucruri este evidentă doar pe album. N-am

Single 87” hardcore-metal-punk pe „Among The Living” și, în sfîrșit, „rap-metal” pe „I Am The Man”. Indiscutabil ANTHRAX — nume explicat în dicționare prin „boală infecțioasă și contagioasă” sau „bubă neagră” — reprezintă începînd cu 1987 o nouă piesă de rezistență din artileria heavy.

● Alcătuit la New York în iulie de Neil Turbin (vcls), Dan Spitz (gtr.) Scott Ian (rhm, gtr), Dan Lilker (bas), Charlie Benante (drms) cîntă la început un „heavy dur, inspirat inițial de JUDAS PRIEST, dar mult mai apăsător, mai greu, mai în viteză. La capătul primului gig susținut în sala unei biserici din Queens, obțin atîtea aplauze și fluierături (simbolul american al ac-

„Sîntem singura formație care cîntă rock românesc”

18 septembrie 1991. L-am găsit pe Sorin Chifiriu în fața sălii clubului Tractorul, unde ar fi trebuit să aibă loc primul concert din cadrul turneului formației Roata. Cereau scuze publicului. Apoi a început să ofere autografe. Am profitat de un moment de răgaz pentru a pune cîteva întrebări.

— În primul rînd, cite ceva despre tine.

— Cam ce te-ar interesa?
— Cîteva date generale.
— De unde s-o iau?
— De la început.
— Sînt născut pe 1 septembrie 1950 sînt în zodia Fecioară cu ascendențe în Balanță... și Tigru.

— Dar despre muzicianul Sorin Chifiriu?

— Muzician voi deveni în jurul vîrstei de 50 de ani. Deocamdată, să zicem că sînt doar muzicant. Pînă să devin muzician mai e.

— Ai cîntat în mai multe formații. Pentru care dintre ele păsirezi o nostalgie mai mare?

— Am cîntat în 8 formații: Iris, Sfinx, Monolit, Domino, Curtea veche, Solaris, Licurici și Academia. Pentru nici una n-am vreo nostalgie. În gene-

ral, sînt un om care nu ține la amintiri, nu păstrează poze. Chiar uit ce mi s-a întîmplat. N-am nici un fel de nostalgie!

— Se spune că întodeauna ești suflătu formației. Că e de ajuns ca să fii într-o trupă, pentru ca aceasta să se lanseze. Este adevărat?

— Nu, nici vorbă. Nu. Fără comentarii!

— Care dintre compozițiile tale îți plac cel mai mult?

— Cele care urmează să le scriu de acum înainte.

— Se pare că stilul pe care-l abordezi nu prea are priză la public. Din cite știu nici la francezi nu prea a prins. Crezi că în Anglia sau dincolo de ocean, Roata ar avea succes?

— Dovedește-mi că nici la francezi nu am avut priză.

— Mă refer la Printemps de Bourges '90.

— Da, am fost. Te invit să vezi caseta cu filmul spectacolului de la Bourges. O să judeci singur dacă am avut sau nu succes.

— Consideri că stilul abordat este un stil de avangardă?

— Nici vorbă. Roata este singura formație din România care cîntă rock românesc. Nu

e cea mai bună formație, poate chiar e cea mai slabă, dar e singura care cîntă rock românesc.

— Crezi că pînă la urmă stilul vostru va fi acceptat de public?

— Nu știu. Depinde de oameni. Noi cîntăm pentru ei și dacă oamenii sînt oameni putem spera.

— Cum ai numit acest stil?

— Nou wave.

— Poate, new wave.

— Nu! Nou wave!

— Bine, dacă insistă... Pe cînd un album al formației?

— Există deja o față de disc cu piesele noastre. Am făcut-o pentru că trebuia să ne luăm „buletinul de identitate” ca muzicieni. Al doilea disc, e negociabil. Cînd vom avea cea mai bună ofertă îl vom scoate. Cîc-un, materialul este pregătit.

— Ne putem aștepta la o surpriză din partea trupeii sau a ta?

— Nu știu. În viitor nu poate privi nimeni și nici nu cred că poate fi vorba de a oferi surprize. Mi-ar place să cred că sîntem un grup de muzică rock,

care trăiește la timpul și în locul potrivit.

— Care a fost criteriul de alegere al celorlalți membri ai trupeii?

— Prietenia. După cum știți, sîntem diletanți nu profesioniști.

— De ce ați optat pentru formula de trei: bass, synthesizer & guitar?

— Pentru că este cea mai economică. N-a vrut nimeni să se adauge grupului. În mod normal, o trupă trebuie să aibă suflători, doi organisti trei bateriști și un grup vocal format din fete cu picioare frumoase. Noi însă, n-am găsit oa-

meni și atunci, am rămas la formula de trei. Vezi ce „fîm-piți” sîntem. Cum să se mai adauge cîteva? Bine că măcar sîntem trei.

— Cînd vă putem asculta la „Vineri noaptea în direct”?

— Aranjam pentru vinerea aceasta, dar mașina care trebuia să mă ducă nu a mai venit. Cred că foarte curînd.

L-am lăsat pe Sorin Chifiriu să ofere, în continuare, autografe pe... biletele de la spectacol.

Interviu consemnat de

MOTANII din BRAȘOV

La V.N.D. LUCIA POPESCU-MORARU
și CALIN POP într-un schimb de idei fructuoase

FLORIAN LUNGU și LIVIU ZAMORA tot la V.N.D.

10 melodii pentru VINERI NOAPTEA ÎN DIRECT

(25 octombrie 1991)

1. Vino iubire înapoi - CORINA CHIRIAC
2. Every Heartbeat - AMY GRANT
3. Vreau să știu azi cine sint - SILVIA DUMITRESCU
4. Tonight, Tonight - LONDON BOYS
5. Dă The Limbo Dance - DAVID HASSELHOFF
6. Samuray - NINO DE ANGELO
7. Vino, bruneta mea - ADAMO
8. Acel paradis pierdut - DANIEL IORDĂCHIOAIE
9. She's In Love With You - JASON DONOVAN
10. Please Don't Go - TIMMY T.

Dedicțiile se difuzează după orele 24,00 iar solicitările se pot face telefonic (13 69 01 și 14 31 90) sau prin scrisori atât pe adresa str. General Berthelot 62-64, cu precizarea numelui emisiunii cit și pe adresa revistei, cu aceeași precizare pe plic: pentru V.N.D.

Și de ele depinde
bunul mers al emisiunii

LUMINIȚA

L.P.M.+A.P.

CORINA

FAN CLUB A-HA

S-a deschis Fan-Club A-HA. Toți cei care se consideră fan ai formației norvegice și doresc să devină membri ai clubului se pot adresa la: Fan-Club A-HA, Gabriela Dumitrescu, str. Laborator nr. 128, bl. 39, sc. I, et. I, ap. 9, sector 3, București, cod 74364.

Festival Body Rock' Arad 1991

Trei zile de concert la Sala Sporturilor din localitate cu formațiile COMPACT, IRIS, KRYPTON, VOLTAJ, CARGO, SECREȚ, MIHAI POCORSCHI, și FORMULA 5, KAPPA și SAN ROCK. Biletele s-au pus în vânzare la San Shop și San Boutique din Arad. Un abonament pentru trei zile costă 380 de lei. Sunetul și luminile vor fi asigurate de Migas Real Compact. O primă acțiune de amploare organizată de firma San Co Ltd. Import-Export Arad.

PENTRU IEȘENI

Cei care doresc să înregistreze muzică pop, rock, hard și muzică progresivă de pe Compact Disc se pot adresa la: Coteți Nicolae Călin, b-dul 30 Decembrie nr. 12, bl. L 22, ap. 14, Iași/6600.

SANDRA, c/o Virgin Herzogstrasse 64, 8000 München 40.

SONIA P.O. Box 744 London E2 6 DZ.

PET SHOP BOYS P.O. Box 102 Stanmore Middlesex HA 7 2QY.

KYLIE MINOGUE P.O. Box 292 Watford WD 2 4 ND.

MADONNA Information Service P.O. Box 203 Watford WD1 3YA.

GEORGE MICHAEL P.O. Box 302 San Francisco CA 94101 USA.

COREY HAIM c/o G.S. Marketing 5750 Wilshire Blvd No 600 Los Angeles CA 90036 USA.

M.C. HAMMER c/o EMI Records 20 Manchester Square London W1A 1ES.

NEIGHBOURS P.O. Box 136 Watford WD 4ND.

KIM WILDE c/o Big M Productions Big M Mouse I Stevenage Rd. Newborth Marea Britanie.

DIRE STRAITS c/o Phonogram, Altenbergerstr. 12, 5000 Köln 1.

EASTERHOUSE c/o Asia House, Princess st., Manchester Anglia.

DORO 121 West 27th New York, N.Y. USA.

MARTIKA c/o CBS Records, 51 West 52 Street, New York, N.Y. 10019 USA.

PRINCE The New Breed P.O. Box 858 Old Chelsea Station New York N.Y. 10013 USA.

BOMB THE BASS c/o Mr. W Burroughs 429 Harrow Road London W10.

GLORIA ESTEFAN P.O. Box 52-0907 Miami Florida 33162 USA.

ELTON JOHN c/o Julie Leggatt Rocket Records 2nd Floor 51 Holland Street London, W8 7JB.

CLIFF RICHARD The International Cliff Richard Movement P.O. Box 2 BQ London W1A 2BQ.

DANNI MINOGUE P.O. Box 136 Watford WD2 4 ND.

VAYA CON DIOS Ariola, 9 av. Maignon, 75008 Paris, France.

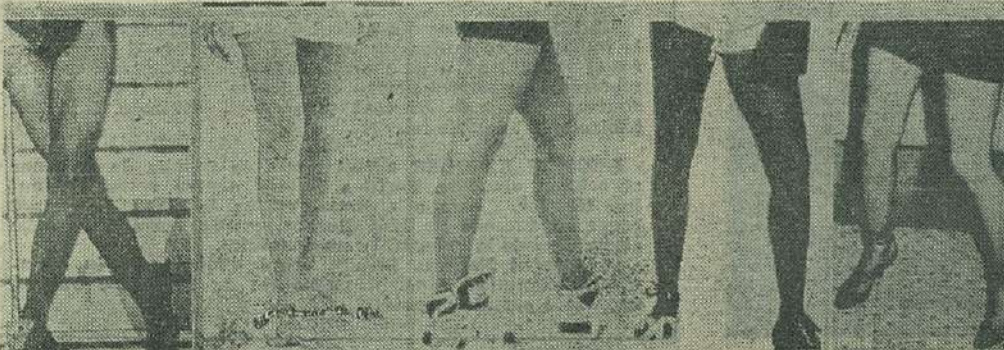
SLAUGHTER International 9255 Sunset Blvd Los Angeles, CA 90069.

LYNCH MOB C&G P.O. Box 54040 Phoenix, AZ 85046.

MOTORHEAD 98 Puddletown Crescent Poole, Dorset BH 17 8 AN England.

CHRIS REA c/o Bettina Nielsen, Postfach 9007 10, 2100 Hamburg 90.

FOTO-GHICITOARE

După primele 6 perechi de picioare vă mai oferim alte 5. Sperăm să recunoașteți câteva. Noi mai avem...

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1				
2				
3				
4				
5				

TOP 5 ROCK - R

1				
2				
3				
4				
5				

TOP 10 POP - S

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

TOP 10 ROCK - S

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

THE UNITED STATES OF AMERICA

ONE

TOP

Nume _____

Localitate _____

Nr. _____

30

ONE